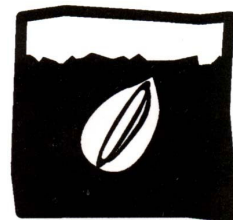

1. niedziela Wielkiego Postu C

*Nie przystąpi do ciebie niedola,
a cios nie dosięgnie twego namiotu.
Bo rozkazał swoim aniołom,
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.
(Ps 91,10-11)*

Pierwsze czytanie

Powtórzone Prawo 26,4-10

Mojżesz powiedział do ludu: "Kapłan weźmie z twoich rąk koszyk i położy go przed ołtarzem Pana Boga twego. A ty wówczas wypowiesz te słowa wobec Pana Boga swego: 'Ojciec mój, Aramejczyk błędzący, zstąpił do Egiptu, przybył tam w niewielkiej liczbie ludzi i tam się rozrósł w naród ogromny, silny i liczny. Egipcjanie źle się z nami obchodzili, gnębili nas i nałożyli na nas ciężkie roboty przymusowe. Wtedy myśmy wołali do Pana, Boga przodków naszych. Usłyszał Pan nasze wołanie, wejrzał na naszą nędzę, nasz trud i nasze uciemnienie. Wyprowadził nas Pan z Egiptu mocną ręką i wyciągniętym ramieniem wśród wielkiej grozy, znaków i cudów. Zaprowadził nas na to miejsce i dał nam ten kraj opływający w mleko i miód. Teraz oto przyniosłem pierwociny płodów ziemi, którą dałeś mi, Panie'. Rozłożysz je przed Panem Bogiem swoim i oddasz pokłon Panu Bogu swemu".

Drugie czytanie

Rzymian 10,8-13

Bracia i siostry, cóż mówi Pismo? "Słowo jest blisko ciebie, na twoich ustach i w sercu twoim". A jest to słowo wiary, którą głosimy. Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych, osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej do zbawienia. Wszak mówi Pismo: "Żaden, kto wierzy w Niego, nie będzie zawstydzony". Nie ma już różnicy między Żydem a Grekiem. Jeden jest bowiem Pan wszystkich. On to rozdziela swe bogactwa wszystkim, którzy Go wzywają. "Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony".

Ewangelia

Łukasz 4,1-13

Jezus pełen Ducha Świętego powrócił znad Jordanu i czterdzieści dni przebywał w Duchu na pustyni, gdzie był kuszony przez diabła. Nic w owe dni nie jadł, a

po ich upływie poczuł głód. Rzekł Mu wtedy diabeł: "Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz temu kamieniowi, żeby się stał chlebem". Odpowiedział mu Jezus: "Napisane jest: 'Nie samym chlebem żyje człowiek'". Wówczas wyprowadził Go na górę, pokazał Mu w jednej chwili wszystkie królestwa świata i rzekł diabeł do Niego: "Tobie dam potęgę i wspaniałość tego wszystkiego, bo mnie są poddane i mogę je odstąpić, komu chcę. Jeśli więc upadniesz i oddasz mi pokłon, wszystko będzie Twoje". Lecz Jezus mu odrzekł: "Napisane jest: 'Panu Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz'". Zaprowadził Go też do Jerozolimy, postawił na narożniku świątyni i rzekł do Niego: "Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się stąd w dół. Jest bowiem napisane: 'Aniołom swoim rozkaże o Tobie, żeby Cię strzegli', i 'na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień'". Lecz Jezus mu odparł: "Powiedziano: 'Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego'". Gdy diabeł dokończył całego kuszenia, odstąpił od Niego aż do czasu.

Do refleksji

Znów rozpoczął się czterdziestodniowy czas "austriackiego postu", który powinien się stać okresem nawrócenia. Bycie chrześcijaninem nie jest stanem statycznym i niezmiennym. Stawanie się chrześcijaninem musi być ćwiczone ciągle na nowo i ogarniać całe nasze życie. Dlatego czas ten niech będzie czasem całościowego procesu zbawczego i uzdrawiania oraz wzmocnienia odwagi do poczynienia korekty w życiu. Wspomagającym ten cel może być sensowny, podjęty w tym okresie, post cielesny i duchowy. Także czytania dzisiejszej i następnej niedzieli Wielkiego Postu wskazują nam na sens postu, abyśmy potrafili oddawać coraz więcej przestrzeni woli Boga w naszym życiu.

Główna myśl dzisiejszych fragmentów biblijnych może być sformułowana następująco: Bóg jest całkowicie inny. Przedstawiają nam one takie wyobrażenie Boga, które jest nośne również w osobistych porażkach i katastrofach. Bóg nie usuwa cierpienia i grzechu, jakbyśmy chętnie sobie to wyobrażali. Jego zbawcze i uzdrawiające działanie okazuje się jednak ciągle jako silniejsze. W Starym Testamencie po doświadczeniu prześladowania i ucisku w Egipcie następuje doświadczenie zbawczego wyjścia oraz Ziemi Obiecanej, w której płynie miód i mleko (1 czytanie). W Nowym Testamencie Bóg opowiedział się raz na zawsze po stronie Syna, który na krzyżu wycierpiał najgłębsze ludzkie cierpienie. Nie pozostał On jednak w cierpieniu zamknięty, gdyż po śmierci krzyżowej następuje zmartwychwstanie.

Ewangelia ze swoim potrójnym kuszeniem chce przekazać ludzkiemu wyobrażeniu zasadę działania Boga: pierwsze kuszenie głodem przypomina o pustynnym doświadczeniu Izraela. Jezus daje jasno do zrozumienia, że nie chce zaspokajać głodu własnymi siłami lecz bazując na zaufaniu do Boga. W drugim kuszeniu poskramia dążenia do panowania nad światem z upomnieniem, by Bogu jedynie oddawać cześć – odrzucenie oczekiwania politycznego mesjanizmu i władcy, którego celem byłoby utworzenie królestwa ziemskiego. W trzecim kuszeniu szatan domaga się od Jezusa cudu potwierdzającego. Również tę pokusę odrzuca jednoznacznie Jezus, poddając się jedynie woli Boga: dopiero poprzez taką postawę stanie się możliwe zbawienie, a On stanie się dla nas Mesjaszem.

Niech ten czas wielkopostnej pokuty będzie dla nas czasem lepszego obchodzenia się z własnymi pokusami i doświadczeniami cierpienia. Oznacza to opanowanie naszego egoizmu, przyjęcie własnej ograniczoności i koncentrowanie się na tym, co istotne. Niech oznacza to także intensywniejsze poszukiwanie Boga, który w Jezusie pokazał nam, że jest przy nas właśnie w cierpieniu i przyjmuje nas w naszej bezsilności, by poprzez to prowadzić nas do zmartwychwstania.